

Arhitektura sigurnog DNS sustava

Domain Name System servis (dalje: DNS) jako se dobro uklapa u poznatu metaforu o malenom kotačiću kao neprimjetnom, zamalo-pa-nevažnom djeliću Velike Mašinerije, na kojeg nitko ne obraća pozornost dok ne zaglavi... i time doveđe u pitanje funkcionalnost cjeline. Mi sistemci znamo zašto je tomu tako – bez DNS-a nema prevođenja imena računala/servisa u IP adresu, bogme, i obratno u slučaju *reverznog resolvinga*. Nažalost, znadu to i „mangupi u našim redovima“, pa osmisliše napad poznat kao (D)DoS rekurzivnih DNS servera. Riječ je o vjerovatno najučinkovitijoj varijanti **amplification attack** napada.

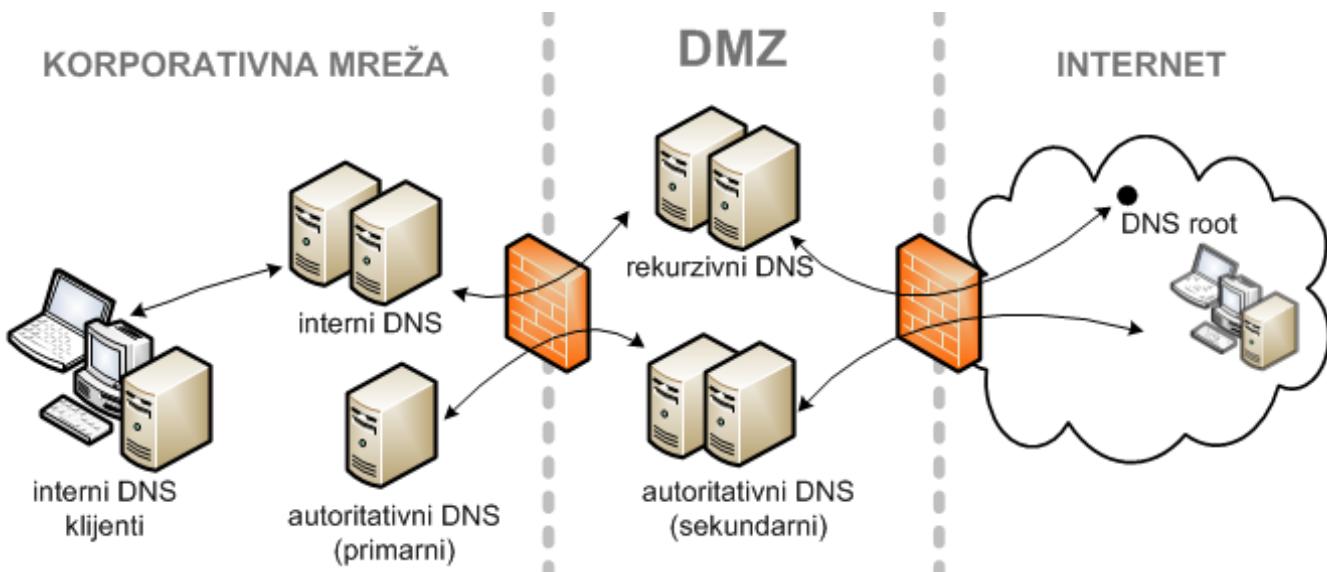
Razmotrimo standardnu implementaciju s Interneta dostupnog sloja DNS sustava (interni DNS ogrank je nebitan u ovoj priči). Fiktivno poduzeće Corp ima svoj internetski identitet, dakle, registriranu domenu corp.hr, i vlastite DNS servere. U standardnoj implementaciji, s Interneta dostupan sloj DNS-a ima ove značajke:

- a) U DMZ su dva DNS servera, zbog visoke raspoloživosti tog servisa, dakako.
- b) Jeden server obnaša ulogu primarnog, znači, na njemu se upisuju ili mijenjaju domene i zapisi; drugi je sekundarni, njegova baza je read-only i on samo „cica“ podatke sa primarnog servera.
- c) Oba servera su autoritativna za sve javne (public) zapise u domeni corp.hr, pa odgovaraju na upite drugih internetskih DNS servera odnosno, šire gledano, DNS klijentu.
- d) Oba servera su i rekurzivna tj. ako ne znaju odgovor na upit – a taj upit može se odnositi na bilo koje ime formatirano po FQDN standardu - oni će pitati Internet DNS servere kako bi svom klijentu podastrijeli najbolji mogući odgovor.

Točka d) omogućuje taj stvarno učinkovit (D)DoS napad. U tekstu koji slijedi nećemo se baviti detaljima tog napada – to se lako nađe na Internetu - nego opisom DNS arhitekture otporne na ovakav napad, s nekim pratećim opaskama kojima se povećavaju i sigurnost i funkcionalnost DNS servisa. Rješenje kojega izlažem generičkog je tipa, naime, nebitno je kakav DNS održavate ili dizete – BIND, Microsoft, nešto treće.

Osnovno je, kako niža slika ilustrira, razdvojiti uloge autoritativnosti i rekurzivnosti. Da, želimo li izbjegići predmetnu ranjivost, neizbjegjan je trošak na dodatne servere. Srećom, DNS je odavno prepoznat kao idealan kandidat za virtualizaciju. K tomu, najpopularnije OS-ove za Intel/AMD serversku platformu – Linux i Windows – možemo instalirati bez GUI-a, uostalom, to je i preporučeni način instalacije. Budući da sam DNS kao servis troši malo serverskih resursa, virtualne mašine mogu biti zaista skromnih tehničkih gabarita.

Ako ćemo pravo, trošak na dodatne servere nije baš neizbjegjan ukoliko rabimo BIND jer on nam, za razliku od Microsoft DNS-a, omogućuje definiranje **trusted** odn. **untrusted** mreža. Nedostatak je ovog pristupa što je stvarno koristan samo za manje implementacije te ne otklanja neke ranjivosti koje sigurna arhitektura ili umanjuje ili sprečava u potpunosti.

Napravimo li kako je gornjom slikom sugerirano, rekurzivni DNS sloj će u stvari postati cache-only, dakle, bez ikakvih lokalno konfiguiriranih domena; ti DNS serveri trebaju omogućiti resolviranje Internet servisa klijentima s korporativne mreže. Njih ne moramo registrirati kod nacionalne DNS službe, što znači da su upravo ta dva cache-only servera nove instance korporativne DNS hijerarhije. DNS-ovi autoritativeni za corp.hr su, dakako, registrirani, stoga se njihova IP adresa ne mijenja; oni nastavljaju obnašati svoju časnu ulogu informiranja „vanjskog svijeta“ o Internet servisima poduzeća Corp.

Uvođenjem rekurzivnih DNS servera zaštitili smo autoritativeni DNS servere od spomenutog DDoS napada, ali sada se isti taj napad može usmjeriti na njih, rekurzivne servere. Budući da oni samo pitaju druge DNS servere, tome ćemo doskočiti tako da na firewallu postavimo pravilo koje će onemogućiti sav UDP/TCP 53 **unsolicited** promet, znači, onaj promet kojega nisu oni sami inicirali.

Glede sloja autoritativenih DNS-ova: na prvoj slici možete primijetiti da smo primarni (upisiv) DNS izmjestili u korporativnu mrežu. Ovaj server dostavlja svoje podatke o domenama i zapisima sabraći u DMZ, koja imaju read-only baze. Ovim rješenjem povećali smo zaštitu autentičnosti zapisa na autoritativenim DNS serverima. Tim sekundarnim serverima onemogućit ćemo rekurziju i konfigurirati ih tako da odbijaju upite koji od njih traže isporuku svih zapisa domene. Na nižoj slici je primjer dobro konfiguriranog DNS-a u tom smislu, i *nslookup* i *dig* reagiraju jednako, samo je *nslookup* nešto brbljaviji.

```
Administrator: CMD - nslookup      root@kalix:~# dig @101.1.203.39 corp.hr. axfr
> set q=ALL                      ; <>> DiG 9.8.4-rpz2+rl005.12-P1 <>> @101.1.203.39 corp.hr. axfr
> ls -d corp.hr.                  ; (1 server found)
[[101.1.203.39]]                  ;;; global options: +cmd
*** Can't list domain c          ; Transfer failed.
The DNS server refused to transfer the zone corp.hr. to your computer. If this
is incorrect, check the zone transfer security settings for corp.hr. on the DNS
server at IP address 101.1.203.39.
```

Od važnijih a lako provedivih dodatnih mjera zaštite DNS servera, još je potrebno onemogućiti napad tipa **cache poisoning**. BIND v9 je prošle godine imao nezgodanciju s time. U najboljoj namjeri primjenjen je tzv. SRTT algoritam obrade NS zapisa a manguparija je nanjušila kako ga zlorabiti... DNSSEC ekstenzija je atraktivna mjera zaštite ali, heh, nije lako provediva.

Na kraju, nek' bude spomenuto i ovo: sigurne arhitekture DNS-a nema bez ispravno konfiguirane mreže. Aktivna mrežna oprema regulira kako će vanjski svijet pristupati našim DNS serverima, štoviše, njena je uloga ključna u „rezanju“ napada poput TCP/UDP SYN flood. Ne osujeti li se takav napad, DNS server će postati neupotrebљiv nakon najviše dvije do tri minute. Na nižoj slici je namjerno odabran napad na TCP 53 jer je informativniji. U praksi se više napada UDP 53 kako bi se DNS server zagušio.

TCP	101.1.203.39:53	223.255.176.16:29758	SYN RECEIVED	1556
TCP	101.1.203.39:53	223.255.176.201:58654	SYN RECEIVED	1556
TCP	101.1.203.39:53	223.255.177.49:8669	SYN RECEIVED	1556
TCP	101.1.203.39:53	223.255.178.188:7481	SYN RECEIVED	1556
TCP	101.1.203.39:53	223.255.180.92:56827	SYN RECEIVED	1556
TCP	101.1.203.39:53	223.255.183.235:46006	SYN RECEIVED	1556
TCP	101.1.203.39:53	223.255.184.96:29835	SYN RECEIVED	1556
TCP	101.1.203.39:53	223.255.186.160:24098	SYN RECEIVED	1556
TCP	101.1.203.39:53	223.255.188.51:27119	SYN RECEIVED	1556
TCP	101.1.203.39:53	223.255.188.162:30807	SYN RECEIVED	1556
TCP	101.1.203.39:53	223.255.189.125:3783	SYN RECEIVED	1556
TCP	101.1.203.39:53	223.255.195.187:58882	SYN RECEIVED	1556
TCP	101.1.203.39:53	223.255.195.212:473	SYN RECEIVED	1556
TCP	101.1.203.39:53	223.255.197.255:56156	SYN RECEIVED	1556
TCP	101.1.203.39:53	223.255.200.212:4485	SYN RECEIVED	1556
TCP	101.1.203.39:53	223.255.205.207:42669	SYN RECEIVED	1556
TCP	101.1.203.39:53	223.255.208.13:893	SYN RECEIVED	1556
TCP	101.1.203.39:53	223.255.212.42:7477	SYN RECEIVED	1556
TCP	101.1.203.39:53	223.255.222.145:30646	SYN RECEIVED	1556
TCP	101.1.203.39:53	223.255.223.44:49214	SYN RECEIVED	1556
TCP	101.1.203.39:53	223.255.224.88:57835	SYN RECEIVED	1556
TCP	101.1.203.39:53	223.255.224.228:48222	SYN RECEIVED	1556
TCP	101.1.203.39:53	223.255.225.99:28408	SYN RECEIVED	1556
TCP	101.1.203.39:53	223.255.226.146:23212	SYN RECEIVED	1556
TCP	101.1.203.39:53	223.255.229.48:60239	SYN RECEIVED	1556
TCP	101.1.203.39:53	223.255.229.183:34976	SYN RECEIVED	1556
TCP	101.1.203.39:53	223.255.229.235:6209	SYN RECEIVED	1556
TCP	101.1.203.39:53	223.255.234.67:17206	SYN RECEIVED	1556

Vezani članci:

[DNS – optimizacija "resolvinga" internih i eksternih imena \[1\]](#)

uto, 2014-04-08 07:19 - Ratko Žižek **Kategorije:** [Sigurnost](#) [2]

Vote: 5

Vaša ocjena: Nema Average: 5 (1 vote)

Source URL: <https://sysportal.carnet.hr/node/1380>

Links

- [1] <https://sysportal.carnet.hr/node/1395>
- [2] <https://sysportal.carnet.hr/taxonomy/term/30>

